

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput centesimum quinquagesimum. Ecclesia Jesu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

in eo manemus, & ipse in nobis, quoniam de Spiritu suo dedit nobis.

CAPUT CL.

Ecclesia Jesu.

PSALM. 2. 6. Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, pradicans preceptum ejus.

Psalm. 47. 1, & seq. Magnus Dominus, & laudabilis nimis, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. Fundatur exultatione terra mons Sion, latera Aquilonis, civitas regis magni. Deus in domibus ejus cognoscitur, cum suscipiet eam. Quoniam ecce reges terra congregati sunt, convenerunt in unum. Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt, tremor apprehendit eos. . . . . Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in aeternum.

Psalm. 68. 36, 37. Quoniam Deus salvam faciet Sion, & edificabuntur civitates Juda: & inhabitabunt ibi, & hereditate acquirunt eam: & semen servorum ejus possidebit eam: & qui diligunt nomen ejus habitabunt in ea.

Psalm. 86. 1, & seq. Fundamenta ejus in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion, super omnia tabernacula Jacob. Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei: memor ero Rahab & Babylonis, scientium me. Ecce alienigena, & Tyrus, & populus Rishipom: hi fuerunt illic. Numquid Sion dicet, Homo & homo natus est in ea, & ipse fundavit eam Altissimus? Dominus narrabit in Scripturis populorum & principum, horum qui fuerunt in ea. Sicut latantium omnium habitatio est in te.

Psalm. 117. 22. Lapidem quem reprobarunt edificantes, hic factus est in caput anguli.

Psalm. 149. 1. Cantate Domino canticum novum: laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Isa. 2. 2, & seq. Et erit in novissimis diebus preparatus mons domus Domini in vertice montium, & elevabitur super colles, & fluent ad eum omnes gentes: & ibunt populi multi, & dicent, Venite, & ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob, & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis ejus: quia de Sion exibit lex, & Verbum Domini de Jerusalem: & judicabit gentes, & arguet populos multos. Et Mich. 4. 1, & seq.

Isa. 24. 23. Et erubescet Luna, & confundetur Sol, cum regnaverit Dominus exercituum in monte Sion, & in Jerusalem, & in conspectu senum suorum fuerit glorificatus.

MATTH. 16. 18, 19. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prevalebunt adversus eam. Et tibi dabo claves regni caelorum; & quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in caelis; & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in caelis.

Act. 20. 28. Attendite vobis & universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos, regere Ecclesiam Dei, quam acquisit sanguine suo.

1. Cor. 3. 11. Fundamentum enim aliud nemo potest ponere, prater id quod positum est, quod est Christus Jesus.

1. Cor. 12. 28. Vos autem estis corpus Christi, & membra de membro: & quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia, primum Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes, exinde gratias curationum, opitulationes, gubernationes, genera linguarum, interpretationes sermonum.

Gal. 4. 26, 27. Illa autem qua sursum est Jerusalem, libera est, qua est mater nostra. Scriptum est enim, Latere, sterilis, qua non parit: erumpe & clama, qua non parturit: quia multi filii deserte magis, quam ejus qua habet virum.

Eph. 2. 19, & seq. Ergo jam non estis hospites & advena, sed estis cives Sanctorum, & domestici Dei, superaedificati super fundamentum Apostolorum & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu, in quo omnis aedificatio constructa crescit in Templum sanctum in Domino, in quo & vos coaedificati in habitaculum Dei in spiritu.

Eph. 5. 22, & seq. Mulieres viris suis subdita sint, sicut Domino: quoniam vir caput est mulieris, sicut Christus caput est Ecclesie: ipse Salvator corporis ejus. Sed sicut Ecclesia subiecta est Christo, ita & mulieres viris suis in omnibus. Viri diligite uxores vestras, sicut & Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mundans lavacro aqua in verbo vitae, ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam aut rugam, aut aliquid hujusmodi, sed ut sit sancta & immaculata.

Col. 1. 18. Et ipse est caput corporis Ecclesie, qui est principium, primogenitus ex mortuis.

Col. 1. 24. Qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimpleo ea que defunt

Isa. 28. 16, & seq. Idcirco haec dicit Dominus Deus, Ecce ego mittam in fundamentis Sion, lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum: qui crediderit non festinet. Et ponam in pondere iudicium, & iustitiam in mensura, & subvertet grando spem mendacii, & protectionem aquae inundabunt. Et delebitur saeculus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit.

Isa. 33. 20, & seq. Respice, Sion, civitatem solennitatis nostrae; oculi tui videbunt Ierusalem, habitationem opulentam, tabernaculum quod nequaquam transferri poterit; nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funiculi ejus non rumpentur; quia solummodo magnificus est Dominus noster. . . . Dominus enim iudex noster, Dominus legifer noster, Dominus rex noster, ipse salvabit nos.

Isa. 43. 19, seq. Ecce ego facio nova, & nunc orientur, utique cognoscetis ea: ponam in deserto viam, & in invio flumina: glorificabit me bestia agri, dracones, & struthiones; quia dedi in deserto aquas, flumina in invio, ut darem potum populo meo, electo meo. Populum istum formavi mihi, laudem meam narrabit.

Isa. 49. 14, & seq. Et dixit Sion, Dereliquit me Dominus, & Dominus oblitus est mei. Numquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui. Ecce in manibus meis descripsi te, muri tui coram oculis meis semper. Venerunt structores tui; destruentes te, & dissipantes à te exhibunt. Leva in circuitu oculos tuos, & vide; omnes isti congregati sunt, venerunt tibi. Vivo ego, dicit Dominus, quia circumdabis tibi eos, quasi sponsa: quia deserta tua, & solitudines tuae, & terra ruinae tuae, nunc angusta erunt praehabitoribus; & longe fugabuntur, qui absorbebant te. Adhuc dicent in auribus tuis filii sterilitatis tuae, Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. Et dicis in corde tuo, Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens; transmigrata & captiva, & istos quis enutrivit? ego destituta & sola, & isti ubi erant? Haec dicit Dominus Deus, Ecce levabo ad gentes manum meam, & ad populos exaltabo signum meum. Et afferent filios tuos in ulnis, & filias tuas super humeros portabunt. Et erunt reges nutriti tui, & regina nutrices tuae; vultu in terram demisso adorabunt te, & pulverem pedum tuorum lingent.

Isa. 54. 1, & seq. Lauda, sterilis, quae non paries: decanta laudem & hinni, quae non pariebas; quoniam multi filii desertae magis, quam ejus quae habet virum. . . . ad dexteram enim & ad levam penetrabis; & semen

passionum Christi in carne mea, pro corpore ejus, quod est Ecclesia.

1. Tim. 3. 14, 15. Haec tibi scribo, sperans me ad te venire cito; si autem tardaverit, ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conversari, quae est Ecclesia Dei vivi, columna & firmamentum veritatis.

Ebr. 12. 22, 23. Sed accessistis ad Sion montem, & civitatem Dei viventis, Ierusalem caelestem, & multorum millium Angelorum frequentiam, & Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis.

1. Petr. 2. 4, & seq. Ad quem accedentes lapidem vivum, à Deo autem electum & honorificatum: & ipsi tanquam lapides vivi superaedificamini, domus spiritualis, sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Jesum Christum. Propter quod continet Scriptura, Ecce pono in Sion lapidem summum angularem, electum, pretiosum, & qui crediderit in eum, non confundetur.

Apoc. 3. 12. Qui vicerit, faciam illum columnam in Templo Dei mei, & foras non egredietur amplius: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitatis Dei mei novae Ierusalem, quae descendit de caelo à Deo meo, & nomen meum novum.

Apoc. 14. 1, & seq. Et vidi, & ecce Agnus stabat super montem Sion, & cum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis. Et audivi vocem de caelo, tanquam vocem aquarum multarum, & tanquam vocem tonitruum magni; & vocem quam audivi, sicut citharadorum citharizantium in citharis suis. Et cantabant quasi canticum novum ante sedem, & ante quatuor animalia, & Seniores: & nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia, qui emi sunt de terra. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati; virgines enim sunt: hi sequuntur Agnum quocumque ierit: hi emi sunt ex omnibus, primitiae Deo & Agno; & in ore eorum non est inventum mendacium, sine macula enim sunt ante thronum Dei.

Apoc. 21. 2, & seq. Et ego Johannes vidi sanctam civitatem Ierusalem novam, descendentem de caelo à Deo, paratam, sicut sponsam ornata viro suo. Et audivi vocem magnam de throno dicentem, Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus; & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt. Et dixit qui sedebat in throno, Ecce nova facio omnia. Et dixit mihi, Scribe, quia haec verba fidelissima sunt & vera.

Apoc. 21. 9, & seq. Et venit unus de

tuum gentes hereditabit, & civitates desertas inhabitabit. Noli timere, quia non confunderis neque erubescas: non enim te pudebit, quia confusio adolescentie tue oblitisceris, & opprobrii viduitatis tua non recordaberis amplius: quia dominabitur tui qui fecit te, Dominus exercituum nomen ejus: & redemptor tuus sanctus Israel, Deus omnis terra vocabitur; quia ut mulierem derelictam, & marentem spiritu vocavit te Dominus, & uxorem ab adolescentia abjectam dixit Deus tuus. Ad punctum in modico dereliqui te, & in miserationibus magnis congregabo te. In momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te, & in misericordia sempiterna miseris sum tui; dixit redemptor tuus Dominus. . . . . Montes enim commovebuntur, & colles contremiscent; misericordia autem mea non recedet a te, & fœdus pacis meae non movebitur, dixit miserator tuus Dominus. Pericula, tempestate convulsa, absque ulla consolatione: ecce ego sternam per ordinem lapides tuos, & fruidabo te in sapphiris, & ponam iaspidem propugnacula tua, & portas tuas lapides sculptos, & omnes terminos tuos in lapides desiderabiles: universos filios tuos, doctos a Domino, & multitudinem pacis filiis tuis.

Isa. 60. 1, & seq. Surge, illumine, Jerusalem, quia venit lumen tuum, & gloria Domini super te orta est: quia ecce tenebra operient terram, & caligo populos: super te autem oritur Dominus, & gloria ejus in te videbitur: & ambulabunt gentes in lumine tuo, & reges in splendore ortus tui. . . . . Gens enim & regnum quod non servierit tibi, peribit; & gentes solitudine vastabuntur. . . . . Et venient ad te curvi filii eorum qui humiliaverunt te, & adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi, & vocabunt te Civitatem Domini, Sion sancti Israel. Pro eo quod fuisti derelicta, & odio habita, & non erat qui per te transiret, ponam te in superbiam seculorum, gaudium in generationem & generationem, & fuges lac gentium, & mamilla regum lactaberis, & scies quia ego Dominus salvans te, & redemptor tuus fortis Jacob. . . . . Occupabit salus muros tuos, & portas tuas laudatio. Non erit tibi amplius Sol ad lucendum per diem, nec splendor Luna illuminabit te; sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & Deus tuus in gloriam tuam. Non occidet ultra Sol tuus, & Luna tua non minuetur, quia erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & complebuntur dies luctus tui. Populus autem tuus omnes iusti in perpetuum hereditabunt terram, germen plantationis meae, opus manus meae ad glorificandum.

Isa. 62. 1, & seq. Propter Sion non tacebo, & propter Jerusalem non quiescam, donec egrediatur ut splendor Justus ejus, & Salvator ejus ut lampas accendatur. Et videbunt Gentes Justitiam tuam, & cuncti reges inclitum tuum;

septem Angelis habentibus phialas plenas septem plagis novissimis, & locutus est mecum dicens, Veni, & ostendam tibi sponsam uxorem Agni. Et suscitavit me in spiritu in montem magnum & altum, & ostendit mihi civitatem sanctam Jerusalem descendentem de caelo à Deo, habentem claritatem, & lumen ejus simile lapidi pretioso, tamquam lapidi iaspidis, sicut crystallum. Et habebat murum magnum & altum, habentem portas duodecim, & in portis Angelos duodecim, & nomina inscripta, quae sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israel. . . . . Et murus civitatis habens fundamenta duodecim, & in ipsis duodecim nomina duodecim Apostolorum. . . . . Et erat structura muri ejus ex lapide iaspide; ipsa vero civitas aurum mundum, simile vitro mundo. Et fundamenta muri civitatis, omni lapide pretioso ornata. Fundamentum primum, iaspis; secundum, sapphirus; tertium, chalcodonius; quartum, smaragdus; quintum, sardonix; sextum, sardius; septimum, chrysolithus; octavum, beryllus; nonum, topazius; decimum, chrysoprasus; undecimum, hyacinthus; duodecimum, amethystus. Et duodecim porta duodecim margarita sunt, per singulas; singula porta erant ex singulis margaritis; & platea civitatis aurum mundum, tamquam vitrum perlucidum. Et templum non vidi in ea: Dominus enim Deus omnipotens, templum illius est & Agnus. Et civitas non eget Sole, neque Luna, ut luceant in ea; nam claritas Dei illuminavit eam, & lucerna ejus est Agnus. Et ambulabunt gentes in lumine ejus; & reges terra afferent gloriam suam, & honorem gentium in illam.

& vocabitur tibi nomen novum, quod os Domini nominabit. Et eris corona gloria in manu Domini, & diadema regni in manu Dei tui. Non vocaberis ultra Derelicta, & terra tua non vocabitur amplius Desolata; sed vocaberis Voluntas mea in ea, & terra tua Inhabitata; quia complacuit Domino in te, & terra tua inhabitabitur . . . . . Super muros tuos Jerusalem constitui custodes; tota die & tota nocte in perpetuum non tacebunt. Qui reminiscimini Domini, ne taceatis, & ne detis silentium ei, donec stabiliat, & donec ponat Jerusalem laudem in terra . . . . . Transte, transite per portas, preparate viam populo, planum facite iter, eligit lapides, & elevate signum ad populos. Ecce Dominus auditum fecit in extremis terra, dicite filia Sion, Ecce Salvator tuus venit, ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo, & vocabunt eos, Populus sanctus, redempti à Domino. Tu autem vocaberis Quasita civitas, & non Derelicta.

Isa. 65. 17, & seq. Ecce enim ego creo caelos novos, & terram novam; & non erunt in memoria priora, & non ascendent super cor. Sed gaudebitis & exultabitis usque in sempiternum, his quae ego creo: quia ecce ego creo Jerusalem exultationem, & populum ejus gaudium: & exultabo in Jerusalem, & gaudebo in populo meo; & non audietur in eo ultra vox fletus, & vox clamoris . . . . . electi mei non laborabunt frustra, neque generabunt in conturbatione; quia semen benedictorum Domini est, & nepotes eorum coram eis. Eritque, antequam clament, ego exaudiam; adhuc illis loquentibus, ego audiam.

Isa. 66. 22, 23. Quia sicut caeli novi, & terra nova, quae ego facio stare coram me, dicit Dominus; sic stabit semen vestrum, & nomen vestrum. Et erit mensis ex mense, & sabbatum ex sabbato; veniet omnis caro, ut adoret coram facie mea, dicit Dominus.

Jerem. 3. 14, & seq. Convertimini, filii revertentes, dicit Dominus, quia ego vir vester, & assumam vos unum de civitate, & duos de cognatione, & introducam vos in Sion. Et dabo vobis pastores juxta cor meum, & pascent vos scientia & doctrina. Cumque multiplicati fueritis, & creveritis in terra in diebus illis, ait Dominus, non dicent ultra, Arca Testamenti Domini, neque ascendet super cor, neque recordabuntur illius, nec visitabitur, nec fiet ultra. In tempore illo vocabunt Jerusalem solium Domini, & congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine Domini, in Jerusalem, & non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi.

Ose. 2. 14, & seq. Propter hoc ecce lactabo eam, & ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor ejus. . . . . Et erit in die illa, ait Dominus, vocabit me Vir meus, & non vocabit me ultra Baalim; & auferam nomina Baalim de ore

lim de ore

lim de ore ejus, & non recordabitur ultra nominis eorum. . . . . Et sponsabo te mihi in sempiternum, & sponsabo te mihi in justitia & iudicio, & in misericordia & in miserationibus; & sponsabo te mihi in fide, & scies quia ego Dominus. Et erit in die illa, Exaudiam, dicit Dominus, exaudiam caelos, & illi exaudient terram. . . . . Et miserebor ejus quia fuit sine misericordia: & dicam non populo meo, Populus meus es tu; & ipse dicet, Deus meus es tu.

Soph. 3. 14, & seq. Lauda, filia Sion, júbila Israël, laetare, & exalta in omni corde, filia Jerusalem: abstulit Dominus iudicium tuum, averit inimicos tuos: Rex Israël Dominus in medio tui, non timebis malum ultra. In die illa dicitur Jerusalem, Noli timere, Sion, non dissolvantur manus tuae: Dominus Deus tuus in medio tui fortis, ipse salvabit, gaudebit super te in justitia, silebit in dilectione sua, exultabit super te in laude.

Zach. 2. 4, 5. Et dixit ad eum, Curre, loquere ad puerum istum, dicens, Absque muro habitabitur Jerusalem, pra multitudine hominum & jumentorum in medio ejus: & ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu, & in gloria ero in medio ejus.

CAPUT CLI.

Jesu Ecclesia verax.

PSALM. 88. 6. Constatbuntur caeli mirabilia tua, Domine: etenim veritatem tuam in Ecclesia Sanctorum.

Soph. 3. 13. Reliquia Israël non facient iniquitatem, nec loquentur mendacium, & non inveniatur in ore eorum lingua dolosa; quoniam ipsi pascentur & accubabunt, & non erit qui exterreat.

Zach. 8. 3. Hac dicit Dominus exercituum, Reversus sum ad Sion, & habitabo in medio Jerusalem, & vocabitur Jerusalem Civitas veritatis, & mons Domini exercituum, mons sanctificatus.

MATTH. 16. 18. Et ego dico tibi, Quia tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, & porte inferi non prevalebunt adversus eam.

Eph. 5. 25, & seq. Viri, diligite uxores vestras, sicut & Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mundans lavacro aqua in verbo vitae: ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam aut rugam, aut aliquid hujusmodi, sed ut sit sancta & immaculata.

1. Tim. 3. 14, 15. Hac tibi scribo, sperans me ad te venire cito: si autem tardaverero, ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conversari, quae est Ecclesia Dei vivi, columna & firmamentum veritatis.

Apoc. 14. 5. Hi enim sunt ex omnibus primitia Deo & Agno; & in ore eorum non est inventum mendacium; sine macula enim sunt ante thronum Dei.

Apoc. 21. 9, & seq. Et venit unus de septem Angelis habentibus phialas plenas septem plagis novissimis, & locutus est mecum, dicens, Veni, & ostendam tibi sponsam, uxorem Agni. Et sustulit me in spiritu in montem magnum & altum, & ostendit mihi civitatem sanctam Jerusalem descendentem de caelo à Deo, habentem claritatem Dei. . . . . Non intrabit in eam aliquid coinquinatum, aut abominationem faciens & mendacium, nisi qui scripti sunt in libro vitae Agni.

Dddd